

RAFFLET

O letních prázdninách k moři?

Letní prázdniny. Asi každý se jich nemůže dočkat a ony už jsou tady. Chvilé, kdy si odpočineme od školy, radujeme se ze sluníčka a tepla. Kam se chystáte? K moři s palmami? Víte, jak dlouhé prázdniny máte k dispozici? Kolik volna vás čeká?

U nás, jak všichni určitě víte, trvají dva měsíce. Přesněji většinou od 1. 7. do 31. 8. Není tomu tak například v Berlíně, hlavním městě Německa. Tam končí školu 21. 7. a zpět do ní nastupují 2. 9. V Maďarsku se mají o trochu lépe než my. Škola jim končí už 15. 6. a jdou do ní stejně, jako se chodí u nás. Nejlépe jsou na tom ale v Litvě a Lotyšsku. Tam začínají prázdniny 1. 6. a končí 31. 8.

V Austrálii a na Novém Zélandu letní prázdniny připadají na prosinec a leden. V Indii mají letní prázdniny od dubna do května. Pár dní volna mají na i na Vánoce.

Různé je to i s tzv. vedlejšími prázdninami. Např. pohyblivé jarní prázdniny pro nás letos byly až od 7. března do 13. března. V Rakousku něco jako jarní prázdniny nemají, ale zato mají delší velikonoční prázdniny. Ty jsou u nás dvoudenní + Velikonoční pondělí. V Rakousku je mají deset dní. Tak si ty letošní letní užijte!

Jana Kotingová, 8. B

Obsah čísla

Krizový den

Den s panem ředitelem

**Rozhovor s bývalou
ředitelkou školy**

**Rozhovor s paní
školníkovou**

Okénko ředitele

Akce školy

Akce ŠD

Práce žáků

Zábava

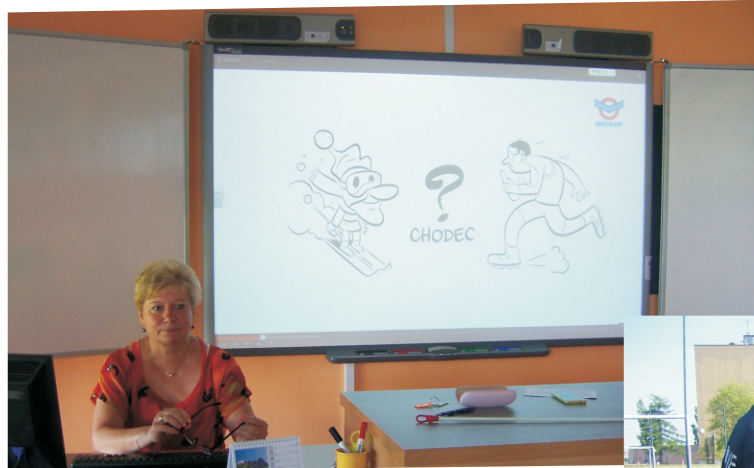
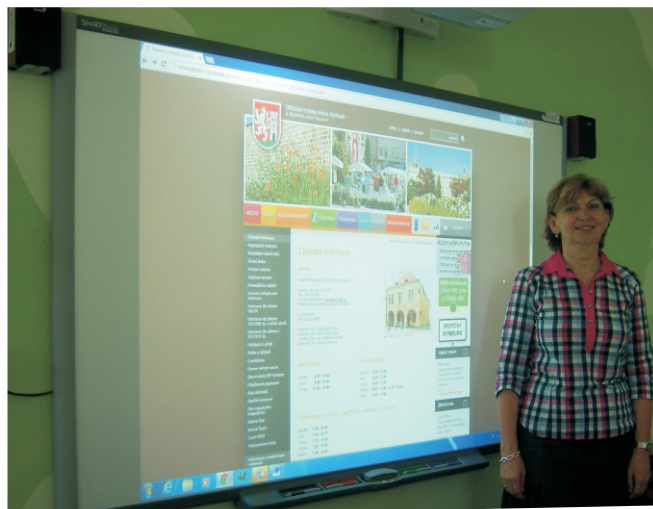
Krizový den 2016 - chování v krizových situacích

Tento den, kdy se žáci druhého stupně naší školy dozvědí (a ti starší si zopakují), jak se mají chovat v krizových situacích a jak funguje integrovaný záchranný systém, proběhl 12. května.

Žáci 9. A Ilja Hendrych a Jan Javůrek si pro nás připravili zajímavé stanoviště o přírodních katastrofách. Dozvěděli jsme se, jaké přírodní katastrofy máme, jaké nebezpečí nám při nich hrozí, jak se máme chovat a spoustu dalších zajímavých věcí. Stanoviště bylo velice poučné. Aby se zjistilo, jak jsme dávali pozor, na konci byly připraveny kvízové otázky, podle kterých nám poté byly uděleny body.

Na dalším stanovišti nás čekala paní z městského úřadu, která nám povídala o krizových situacích. Dozvěděli jsme se, co bychom měli dělat, pokud by nastal poplach, a také to, že bychom měli mít pro jistotu zabalené „krizové zavazadlo“, které bychom si v případě evakuace měli vzít s sebou. Připomněli jsme si také telefonní čísla krizových orgánů, jako je policie, záchranka, hasiči a tísňová linka. Stanoviště bylo velice poučné a přineslo nám nové poznatky.

Jedním ze stanovišť byla také dopravní výchova. Paní učitelka Pokorná si pro nás připravila velice zajímavý film, kde jsme se dozvěděli spoustu informací o pohybu na vozovce, kdy má kdo přednost, jak neohrožovat okolí svým pohybem a také to, že všichni jsme účastníci provozu a měli bychom se podle toho chovat.

Na dalším stanovišti nám představila svou činnost říční policie. Příslušníci nám ukázali, jak se pohybují na vodě, v jakých oblecích se potápějí, jaké je může potkat ve vodě nebezpečí a spoustu zajímavých věcí. Také nám řekli, co občas najdou na dně vody za poklady a jak se řeší případy lidí, kteří se utopili. Stanoviště bylo zakončeno kvízem.

Pokračování na str. 3

Pokračování str. 2

Dalším a pro všechny asi nejzajímavějším stanovištěm byla policie s psůvody. Dozvěděli jsme se, jací psi se k čemu používají, jaký mají výcvik, co všechno tato práce obnáší, jak probíhá policejní akce se psy a spoustu nových věcí. Nejlepší na celém stanovišti bylo, že jsme si práci se psy, mohli také vyzkoušet. Kdo chtěl, mohl si vzít třeba „nákupní tašku“ a zkusit se přetahovat se psem. Stanoviště se všem velice líbilo.

Dále náš čekalo stanoviště s příslušníky hasičského sboru. Ti nám pověřili, co bychom měli dělat v případě požáru, co bychom měli čím hasit, a připomněli jsme si také telefonní číslo hasičů. Celé povídání bylo zakončeno kvízem.

Dalším stanovištěm byla zdravotní péče, kde pro nás bylo připraveno povídání o první pomoci. Dozvěděli jsme se, že pokud uvidíme zraněného, měli bychom mu ihned pomoci. Také jsme si mohli vyzkoušet i resuscitaci, která je pro záchranu člověka nezbytná. Stanoviště bylo velice zajímavé a praktické pro život.

Posledním stanovištěm byla také zdravotní péče. Tam jsme si povídali o různých situacích, které by mohly nastat a jak bychom je řešili. Třeba kdyby nastala autonehoda, měli bychom se snažit ihned všechny vyprostit z auta a hned zavolat záchranku. Stanoviště bylo velice poučné.

Fotoreportáž připravily:
Tereza Višová, Eva Prchalová, 9. B

Den s panem ředitelem Cabrnochem

Milí čtenáři, v letošním roce jsme vám zprostředkovali návštěvní dny ve všech našich školkách a ve školní družině. V tomto čísle Rafletu vás zveme na den s panem ředitelem. Dozvíte se, jaké věci pan ředitel řeší, co všechno musí za den stihnout, ať už jde o „papírování“, řešení provozních záležitostí ve škole i mimo apod. Zkrátka se dozvíte, jak probíhá jeho den, konkrétně pátek 10. června.

Celý den začíná tím, že pan ředitel přijíždí okolo páté hodiny ranní do práce. Nachystá si věci, které musí stihnout, aby měl na víkend „čistý stůl“. Jelikož v pátek neučí, zbude mu čas na organizační věci. Jak můžete vidět na fotce, před osmou se konala porada v „zástupcovně“, na které se řešily organizační věci konce školního roku za přítomnosti zástupce školy, vedoucí ŠD, vedoucí ŠJ a paní školníkové.

S panem údržbářem se řešil v ředitelně příští školní rok, co týče koupě nových lavic, skříněk, nábytku a dalších věcí.

Další akcí dne byla návštěva MŠ Adélka, kde si pan ředitel zjistil, jestli vše funguje, jak má, a od paní ředitelky Rýdlové si vzal všechny potřebné papíry.

Dále pan ředitel navštívil MŠ U Pejska a kočičky, kde měl na 9.00 sjednanou schůzku, o h l e d n ě rekonstrukce školky. Ještě p ř e d schůzkou vyřešil s paní ředitelkou Adamcovou „papírování“.

Na obrázku vpravo můžete vidět schůzku, kde pan ředitel řeší se zástupci firmy, v jakém stádiu rekonstrukce vodovodu a odpadů je a co je potřeba zařídit.

Pokračování na str. 5

Dokončení str. 4

Poté následovala návštěva MŠ Větrník, kde si pan ředitel stáhnul faktury a strávil chvíli s dětmi.

A pak už návrat do ředitelny, kde na něj čekalo dlouhé papírování, vyřizování pošty a řešení všech potřebných věcí, které se musely do víkendu stihnout.

Do „papírování“ vkročila paní učitelka Adamkovičová, s kterou pan ředitel řešil akce konce školního roku, a to - turnaj ve fotbale, dračí loď, olympiádu...

Následovaly věci, jako obvolávání vesnických škol z důvodu přechodu dětí na naši školu. Obvolávání firem a spousty dalších lidí. Papírovalo se a volalo zároveň. Pan ředitel splnil, co řekl, a tak měl na víkend „čistý stůl“.

*Fotoreportáž připravily:
Eva Prchalová a Tereza Víšová, 9. B*

Okénko ředitele

Přiblížily se prázdniny, pro všechny, kteří jsou nějak spojeni se školou, nejhezčí období roku. Za roky, co dělám svoji práci, jsem zjistil, že i o prázdninách má škola svůj osobitý půvab. Dlouhé prázdné chodby, do nepřírozeného ticha je v případě nějakých oprav slyšet zvuk stavební techniky. Přiznávám,

že v červenci si tuto atmosféru docela i užívám. S postupujícím časem, přibližně v polovině srpna si uvědomuji, že ve škole je vlastně smutno. Chybí mi ten duch, co dělá školu školou. Chodby a třídy plné někdy hyperaktivních žáků, kdy všichni chtějí být vidět a slyšet, ustarané pohledy pedagogů, kteří za ta svoje robátka nesou odpovědnost. Ale i vůně, která nám prozrazuje, co se chystá ve školní kuchyni k obědu. A tak si musím přiznat, že se vlastně na nový školní rok těším.

Vám všem přeji, abyste se mohli o prázdninách taky na něco těšit a z něčeho se radovat. Ze sluníčka, kamarádů, ale i z takové maličkosti jako je úsměv a poděkování člověka, kterému s něčím pomůžete. A věřím, že řada z vás se svým způsobem

možná před koncem srpna bude těšit i do školy. Škola totiž není jen o známkách, ale i o vztazích, poznávání sebe i druhých.

Všem zaměstnancům školy chci poděkovat za odvedenou práci v tomto školním roce a chci jim popřát báječnou dovolenou a odpočinek v kruhu lidí, se kterými se cítí nejlépe.

Tak takové přejeme všem!
Redakční rada

Číslo	I. pololetí všichni učitelé	II. pololetí všichni učitelé
Předseda redakční rady		
Cizí jazyk a literatura	výborně	výborně
Anglický jazyk	výborně	výborně
Německý jazyk	výborně	výborně
Středoškolská	výborně	výborně
Obecná výchova	výborně	výborně
Matematika	výborně	výborně
Fyzika	výborně	výborně
Chemie	výborně	výborně
Biologie	výborně	výborně
Praktická výchova	výborně	výborně
Výtvarná výchova	výborně	výborně
Pracovní výchova	výborně	výborně
Tělesná výchova	výborně	výborně

Rozhovor s bývalou ředitelkou školy Mgr. Hanou Vítovou

Vzhledem k tomu, že se na září chystají oslavy 40. výročí založení školy, rozhodli jsme se, že do tohoto čísla připravíme rozhovor s bývalou ředitelkou školy. Tuto funkci vykonávala jako druhá v pořadí 1990-1999. Je z bývalých ředitelů jediná žijící. (Prvním byl Jan Jakl 1976-1990, třetím Mgr. Jaroslav Cidlina 1999-2000).

1. Jak dlouho jste dělala ředitelku školy?

Ve funkci ředitelky školy jsem pracovala od roku 1990 do roku 1999. Tedy 9, 5 roku. Bylo to v době, kdy celý náš stát prováděl změny. Ve školství byla možnost využít mnohých experimentů, iniciativy učitelů, zakládat nové tradice školy. Tak vznikly dosud oblíbené vánoční trhy, sportovní hry školy a ostatní akce, popsané v kronice. Byla vybudovaná první počítačová pracovna, kam nám pět počítačů darovala Komerční banka. Další vybavení bylo hlavně z prostředků SRPŠ. To se pod vedením Ing. Josefa Včelky o školu příkladně staralo.

2. Jak dlouho jste učila na naší škole?

Ve škole jsem pracovala od jejího založení v roce 1976. Od roku 1981 do roku 1990 jsem byla zástupkyní ředitele pana Jana Jakla pro 2. stupně školy. Pro 1. stupeň byla zástupkyní paní učitelka Olga Scheubová.

3. Kde jste učila před tím, než jste začala učit na naší škole?

Jako učitelka jsem začínala na 3. základní škole v Nymburce (v budově gymnázia). Ta byla v budoucnu spojena s 2. základní školou (dnes Komenského). Dále po třech letech působení v Kostomlatech nad Labem jsem se vrátila zpět na 3. ZŠ a pak už 1976–1999 na zdejší sídlištní školu.

4. Jaké předměty jste na škole učila?

Učila jsem hlavně tělesnou výchovu, ruštinu, občanskou výchovu a dějepis. Tělesná výchova byla v těch letech na vysoké úrovni. Žáci prokazovali vysokou zdatnost, což se projevovalo pěkným umístěním na soutěžích v atletice, sportovní gymnastice i hrách. V zimě se (většinou i zde v Polabí byl sníh) na školním hřišti i mimo město každou hodinu tělocviků lyžovalo, v létě se na hřišti stanovalo. Ruština byla velmi dobře jazykově i metodicky zpracovaná. Kromě výuky jazyka se žáci dozvěděli i mnoho poznatků zeměpisných, přírodopisných, hudebních i literárních. Výuka probíhala formou her, soutěží, sluchátkové soupravy, skupinového vyučování.

5. Který předmět jste učila nejradši?

Všechny předměty, které jsem učila, jsem dělala s pevným

Foto: soukromý archiv

nasazením. Ale tzv. „bonbonkem na dortu“ byla výuka starého dějepisu. Pravěk a starověk nebylo jen získávání vědomostí, ale žáci si zkoušeli vyrobit pravěké nástroje, makety atrií římských domů, vyhledávali poznatky v literatuře (internet ještě nebyl), soutěžili, vyráběli řecké mince. Žákům i mně se to moc líbilo. Ráda na tyto hodiny vzpomínám.

6. Byla jste třídní učitelka, co se vám na této práci nejvíce líbilo?

Jako třídní učitelka jsem připravovala do života několik ročníků. I dnes, kdykoli o někom z těchto žáků zaslechnu o jejich životě, o jejich úspěších, mám velikou radost. Léta utíkají a prvním absolventům této školy, kdy jsem byla třídní učitelkou v 9. třídě, už bude 55 let. Věřím, že se dobře poprali se životem, mají své děti a už se radují z vnoučat.

7. Máte nějaké kontakty na školu a sledujete dál její vývoj?

Léta utíkají a jako všechno na světě se i škola vyvíjí. Změny i vývoj pochopitelně sleduji, vždyť do ní chodí už můj druhý vnuk. Přejí vedení školy, učitelům i žákům, aby na roky ve škole vzpomínali s láskou. Do dalších let přejí hodně úspěchů. A moje

Pokračování na str. 7

Pokračování str. 6

moderní, na úrovni, se
přání? Kdyby se to povedlo a správcem, údržbou, s možností
byla provedena rekonstrukce půjčování náčiní atd. Hřiště,
školního hřiště, které by bylo které by bylo pro školu i

veřejnost a bylo neustále plné a
veselé. To by se mi líbilo.

*Rozhovor připravily Tereza Víšová
a Eva Prchalová, 9. B*

Rozhovor s paní školníkovou Dášou Kubínovou

Paní Kubínová začínala na naší škole jako školnice a její manžel byl údržbář. Pak odešla prodávat a její muž dělal školníka. Po jeho smrti se vrátila. Svou část života strávenou na Rafce končí 30. června, kdy odchází do důchodu.

Jak byste zhodnotila 40 let vaší práce ve škole?

Na této škole jsem pracovala 15 let, ale bydlela jsem zde 40 let. Pracovala jsem zde ráda, protože tato práce je celkem různorodá a i s dětmi je občas legrace.

Co obnáší vaše každodenní práce?

Co obnášela moje každodenní práce? Dlouhé údržbářské práce – hlavně obstarávání klíčů, což je v této velké škole velice časté, dále jsem zajišťovala elektrikáře, instalatéry, topenáře, malíře atd.

Jaké problémy se řešily nejčastěji?

Zajištění úklidu školy, kontrola školy a uzamčení, poté ještě v odpoledních a večerních hodinách provoz tělocvičen.

Zažila jste všechny ředitele/ky, s kterými se vám pracovalo nejlépe a proč?

Zažila jsem zde všechny ředitele a se všemi se mi pracovalo dobře a doufám, že jim se mnou také.

Stala se vám nějaká „divná“ příhoda v souvislosti s tím, že bydlíte „ve škole“?

Tato škola bývá občas také strašidelná, to že se každý večer – kolem 23. 00 rozhoupou šplhací tyče, jako bych po nich někdo lezl, na to jsem si už zvykla, ale, že se mi několikrát rozletěly dveře, aniž by byl někde průvan nebo otevřená okna, tak to mě teda docela vystrašilo.

Máte nějakou „perlu“, o kterou byste se mohla podělit s našimi čtenáři?

Jednou mě vyděsila dosti podivná příhoda. Když jsem sledovala televizi, zabrána do filmu, najednou kolem projel kočár s koňmi. Byl to tedy pouze zvuk drnění kol projíždějícího kočáru po dlažebních kostkách a klapot koňských kopyt. Byla jsem hodně vyděšená, nemohla jsem v tom momentu ani dýchat, ale nikdy poté se to již nestalo.

Co považujete za největší zážitek za dobu pobytu ve škole?

Před několika lety se snažil 13x soudně trestaný recidivista vykrást školu, ale nepodařilo se mu to, jenom poničil dveře u sekretářky a rozbil okno. Nakonec ho stejně policie chytila.

Na závěr bych také chtěla vzpomenout pana Kubína, mého manžela, který zde na škole pracoval od založení školy až do roku 2012, kdy bohužel zemřel. Pracoval zde 36 let a měl tuto školu rád. Učil děti chytat ryby, protože byl vášnivý rybář, a i v jezírku na školní zahradě byly ryby. Také hrál s klukama fotbal a jezdil s nimi na turnaje.

Co plánujete dělat v důchodu?

No a co plánuju v důchodu, do kterého teď odcházím? Budu pracovat na zahradě a v domku, který máme postavený v Českém ráji.

Všem vám přeji, aby se vám dařilo nejen v této škole, ale i v soukromém a pracovním životě!

*Rozhovor připravily Tereza Víšová
a Eva Prchalová, 9. B*

Přežili jsme klíš'ata

V pondělí 16. 5. 2016 jsme nastoupili do vlaku a jeli celá třída na environmentální kurz. Můj osobní největší zážitek byl, když jsem přežila odstraňování klíš'at. Samozřejmě nejsem sama.

Ale kdybych měla rozhodovat za celou třídu, řekla bych, že je to různé. Sportovci rádi hráli vybíjenou na hřišti, pořádníci milovali stavění domečků v lese, jiní obdivovali přírodu a hrad Valdštejn.

Podle mě byla zábava ve čtvrtek v ekocentru Sedmihorky, když jsme poznávali smysly a obdivovali různá zvířata. Ale opravdu největší zážitek byl, že jsme byli společně na jednom výletě, a mohli prožívat tyto zážitky.

Adéla Plavcová, 6. A

Foto: David Kováč, 6. A

Před závěrem devítky výprava do Prahy

26. května jsme my - žáci 9. A a 9. B - jeli na exkurzi do Štefánikovy hvězdárny v Praze. Hvězdárna se nachází na Petříně, kam jsme měli v plánu vyjet lanovkou. Fronta na lanovku ale byla příliš dlouhá, a tak jsme museli jít po svých. Nejprve jsme protestovali, ale zvládli jsme to. Hvězdárna byla sice menší, než jsme předpokládali, ale i tak nás to tam velmi zaujalo. Nejprve nám paní promítla film o sluneční soustavě a poté si každý z nás mohl speciálním dalekohledem prohlédnout Slunce. Poté následoval další výstup, a to na Petřínskou rozhlednu. Vyšli jsme 299 schodů nahoru, z 60 metrů si prohlédli Prahu a šli jsme zase dolů. Byla to vážně fuška a z těch schodů se nám dokonce klepaly nohy. Následovalo zrcadlové bludiště,

kde ale nebyla obyčejná zrcadla. Mohli jsme se v nich vidět třeba velcí, někde zase malí nebo třeba i různě zkroucení. To se nám líbilo. Aby toho nebylo málo, tak jsme ještě zamířili do Strahovské knihovny. Zde jsou uchovávány velmi staré knihy. Navštívili jsme dokonce i velký sál, kde byly knihy od země až po strop. Tam se nejvíce líbilo paním učitelkám. Z toho všeho chození a prozkoumávání nám vyhládlo, a tak jsme zamířili směrem k Paládiu. Procházeli jsme krásnou Prahou, a dokonce jsme přešli i známý Karlův most. Úspěch byl, že se nikdo neztratil, protože tam bylo opravdu hodně lidí. Nakonec jsme si všichni pochutnali v McDonaldu a celý zmožení jeli zase domů. Tento den se nám velmi vydařil a RÁDI BYCHOM CHTĚLI DO KONCE DEVÍTKY PODNIKNOT JEŠTĚ JEDEN TAKOVÝ VÝLET.

Michaela Fellerová, 9. A, foto: Mgr. Zdena Tomešová

Naše paní učitelka se stala královnou

Dne 10. května byla třída 4. B na Pražském hradě. Z Nymburka jsme cestovali osobním vlakem na Masarykovo nádraží v Praze, pak jsme jeli tramvají na Pražský hrad. U brány jsme viděli střídání hradní stráže a měli jsme krásný výhled na celou Prahu.

Před vstupem na 1. hradní nádvoří nás vyfotili s šaškem, Karlem IV. a královnou - naší paní učitelkou. Vstoupili jsme do Chrámu sv. Víta, který dal postavit Karel IV. a spolu s otcem Janem Lucemburským v roce 1344 položili základní kámen. Chtěli jsme se podívat do hrobky českých panovníků, ale byla zavřená. Prohlédli jsme si Baziliku sv. Jiří. V jižních zahradách jsme se nasvačili. Pak jsme šli do Zlaté uličky, kde jsme poznávali zbraně a brnění a stříleli z kuše. Líbila se nám věž Daliborka pojmenovaná podle Dalibora z Kozojed. V té věži byla mučirna.

Z Pražského hradu jsme šli na Karlův most, pak přes Staroměstské náměstí k Orloji a podívat se na sochu mistra Jana Husa. Prošli jsme Prašnou bránou a pak směřovali na nádraží. Dobře jsme dojeli zpátky do Nymburka. Výlet se nám líbil, jen nám bylo líto, že jsme si na Hradě nestihli prohlédnout více expozic.

Matěj Valtr a Jan Zelenka, 4. B

Thajsko v naší jídelně

Dne 26. 4. 2016 se uskutečnil v naší jídelně thajský den.

Jídelna byla vyzdobena do barev Thajské vlajky. Pozvání přijala spousta vážených lidí, pan starosta města Nymburk, zástupci školského úřadu, zástupci firem a v neposlední řadě

pan Michael Malát za Asociaci školních jídelen. Zastoupení měl i Nymburský deník. Myslím, že Thajský den se všem moc líbil i dětem chutnalo. Než se tento den uskutečnil v naší jídelně, předcházela mu účast na projektovém dni "Den Thajské kuchyně ve školních jídelnách" v Praze. Tam si kuchařky z 22 školních jídelen z celé ČR mohly vyzkoušet přípravu celého thajského menu pod vedením

thajského kuchaře Kenyha Khamteuna. Akce se zúčastnil také velvyslanec Thajského království pan Narong Sasitorn. *Kateřina Šibravová, ved. ŠJ*

MENU:

Tom Ĺiud Mu Sab Tofu - vepřový vývar se zeleninou a tofu

Kai Phad Phak - restované kuřecí nudličky s čerstvou zeleninou

Saku Polamái - dezert - kuličky Tapioky s čerstvým ovocem a kokosovým sladkým nálevem

1. vepřový vývar

2. restované kuřecí nudličky s čerstvou zeleninou

3. kuličky Tapioky s čerstvým ovocem a kokosovým sladkým nálevem

Příspěvek zajistily: E. Prchalová a T. Višová, 9. B

Akademie školní družiny

V úterý 24. května se v Obecním domě v Nymburce konal II. ročník naší školní akademie. Přestože začátek provázela průtrž mračen s krupobitím, vystupující se nenechali odradit a předvedli divákům, co si připravili.

Nejprve nás na pódiu přivítala 1. B se svým vystoupením Mravenečků. Po nich nám 2. B předvedla při tanečku, jak zdraví svou papírovou čepičkou Večerníček.

Malé děti z kroužku flétníček nám zahrály lidové písničky, které se už naučily, ty starší nás svými písničkami zavedly do pohádek a ty nejstarší zahrály dvouhlasé skladby na sopránové a altové flétny. Velmi se povedla píseň Láska moja.

2. A nám přednesla básničky a nejmenší děti z 1. A zazpívaly pár lidových písniček s doprovodem klavíru. S tanečními kroužky jsme se přesunuli do léta na Madagaskar. V dalších vystoupeních nám zatančili popelky a rozkošní sněhuláci. 4. A nás pobavila netradičním secvičením pohádky O Červené karkulce a na Havaj jsme se podívali s žáky 5. A.

V závěru chlapci z tanečního kroužku vystoupili na píseň Johna Travolty a dívky z páté třídy nám předvedly, že všechny nemají boky jako skříň. Se všemi jsme se v dobré náladě rozloučili písní Jdeme do finále.

Foto: Jitka Martincová

Veronika Jirásková, 6. B

Zábavné odpoledne s Krejčíkem Honzou

Krejčík Honza - divadelní představení pro malé i velké děti. Dětský den s Krejčíkem Honzou se konal 31. května na družinovém hřišti ZŠ. Součástí programu byly hry, písničky a soutěže. Zábavné odpoledne potěšilo děti a všechny přítomné. Rozloučili jsme se písničkou Jede, jede mašinka.

Autor a foto: Jitka Martincová, vychovatelka ŠD

Předškoláček ve ŠD

Ve středu 4. 5. 2016 navštívilo 52 předškoláků v doprovodu rodičů školní družinu. Děti z mateřinek si prohlédly školu, jídelnu, tělocvičnu. Seznámily se s vybavením a prostorem ŠD. Ukázaly, co umí. Kreslily, počítaly, psaly, doplňovaly, skládaly, vyprávěly a zazpívaly písničku nebo přednesly básničku. Seznamovací akce proběhla ve třech odděleních ŠD. Na nové kamarády se těší družinové děti, vyrobily pro ně práníčka. Tak zase v září

Autor a foto: Jitka Martincová, vychovatelka ŠD

Energii na konec školního roku jsme čerpali v Bedřichově

Dne 6. června 2016 odjela třída 3. A s 3. C na školu v přírodě do Bedřichova v Jizerských horách. Ubytování a strava v Penzionu Centrum byly výborné. Během týdne obě třídy podnikly spoustu výletů po okolí, například na rozhlednu Královka, na vodní nádrž Josefův důl, nebo do Boskovských jeskyň. Děti si užívaly krásného počasí a pobytu na čerstvém vzduchu. Po týdnu se všichni vrátili s načerpanou energií do posledních dní školního roku. Pedagogický dozor vykonávaly paní učitelky Pavlína Červinková, Jaroslava Nováková, Tereza Podnecká a Nikola Šemlejšová.

Autor: Pavlína Červinková, foto: Tereza Podnecká

Den se zvířátky

Foto: Ing. Danica

Nejlepší zážitek environmentálního kurzu, kterého se naše třída 6. B zúčastnila v týdnu od 2. května v Pelešanech u Turnova a v EKO centru v Sedmihorkách, byl den se zvířátky. Přivítala nás lektorka Andrea, která nás nejprve seznámila s morčátky a jejich otcem Bobanem. Dále přišla na řadu želva, vlastně „želvák“ Standa mnohonožka a strašilky. Nakonec had Romeo. Ale to stále ještě nebylo vše. Přesunuli jsme se ven k ovečkám a koním Vojtovi a Jonášovi. Mohli jsme si je pohladit a nakrmit.

Výlet na Ještěd a do Frýdlantu

Dne 9. 5. jsme v pondělí odjžděli na školu v přírodě do Bedřichova. Byl jsem na pokoji s Honzou, Kubou a Milanem. Moc jsme nezlobili. Ve středu jsme byli na výletě, nejdříve na Frýdlantu a potom na Ještědu. Nahoru jsme vyjeli lanovkou a dolů pěšky. Ušli jsme několik kilometrů a vůbec mě nebolely nohy. Na Frýdlantu to bylo hezké, byl to hrad spojený se zámkem. Také jsme hráli šipkovanou, při které jsme se všichni schovali za velký smrk. Když nás našli spolužáci ze čtvrté třídy, šli jsme společně na rozhlednu Královku.

Foto: Mgr. Hana Zubíková

Váša Honzák, 2. A

Kam na výlet? Inspirace 5. A

Troskovice

V pondělí 2. 5. 2016 jsme jeli na školu v přírodě do Troskovic. První den těsně před ubytováním jsme si šli prohlédnout okolí. Byli jsme ubytováni v krásné chatě. V následujících dnech jsme chodili na túry a výlety, avšak jen jeden z nich byl pro mě nejlepší, a to když jsme šli na Trosky. Bylo to v pátek 6. 5. Před odjezdem, protože na závěr je to vždycky nejlepší. A teď vám konečně řeknu, jak to probíhalo. Šli jsme do kopce a potom prošli bránou zříceniny hradu Trosky, tam jsme se posadili a paní učitelky nám o nich něco pověděly a potom jsme mohli jít.

Museli jsme však po skupinkách, aby nás paní učitelka uhlídala. Na Babu (tlustší a menší věž) vedly dlouhé dřevěné schody, a když jsme po nich vyšli, tak jsme viděli tu krásu. Bylo to celkem vysoko, ale za ten výhled to stálo, dokonce jsme viděli naši chatu. Potom následovala Panna (užší a větší věž) do které vedly úzké kamenné schody a byla tam tma, takže jsem se modlil, abych nezakopl, ale naštěstí jsem nezakopl (modlitba zabrala). Byl to krásný výhled. Potom jsme se nahoře vyfotili, sešli jsme dolů a bylo hotovo. Moc se mi to líbilo, bylo to super, aneb výlet se školou – to je vždycky bezva! *Matěj Vajshajtl, 5. A*

Obrázek: Žanetka Vajshajtllová, 2.

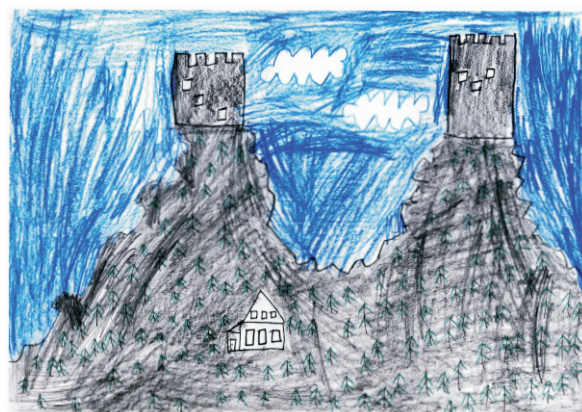
Výlet na Trosky!

Poslední den na škole v přírodě jsme po snídani vyrazili na hrad Trosky. Bylo krásné slunečné počasí. Asi po pěti minutách jsme dorazili ke vstupu do hradu. Paní učitelka šla koupit vstupenky a my jsme se dívali na zříceninu hradu Trosky. Napravo stojí věž Baba, která je širší a menší. Měří 47 metrů. Nalevo stojí věž Panna, která je vysoká 57 metrů. Po dřevěných schodech jsme se vydali na věž Baba. Nahoru jsme chodili po skupinkách. Výhled ze zříceniny byl nádherný. V dáli jsme viděli Ještěd. Věž Panna není dostupná. Při odchodu jsme si mohli koupit suvenýry. Po návratu z výletu jsme si dali dobrý oběd. *Matěj Červinka, 5. A*

Na to nikdy nezapomenu

Jednou po diskotéce jsme šli v noci s naší celou třídou kolem hradu. Než jsme vyšli z chaty, tak jsme měli udělat

řadu za sebou. Paní učitelka nám dala čísla. Potom jsme vyšli z chaty a šli jsme za sebou. Trochu jsme se báli, ale spíš ne. Po chvíli paní učitelka viděla takovou velkou skálu, a tak ji napadlo, že bychom se tam mohli podepsat. Paní učitelka vytáhla křídly a všichni jsme se tam podepsali, někdo tam napsal i 5. A. Když jsme se podepsali, tak jsme šli dál kolem hradu. A už jsme byli u brány hradu. Tam nás paní učitelka vyfotila u brány. Za odměnu a za statečnost nám paní učitelka rozdala vesmírné kačenky, ohebnou tužku a gumové žížalky. Potom jsme šli do naší chaty. Druhý den jsme se chtěli kouknout na tu skálu. Nikdo nevěděl, jestli tam jeho podpis vydržel, protože v noci pršelo. Tak jsme se druhý den šli podívat s Kačkou, paní učitelky dcerou, jestli to tam je. A pak nás napadlo, jestli ten hrad neobejdeme znovu. Tak jsme se s Terkou, běžely zeptat paní učitelky, jestli to můžeme zase obejít. Paní učitelka ale řekla, že za chvíli je oběd a že si musíme pospíšet. *Anežka Maršalová, 5. A*

Obrázek: Pavel Červenka, 2. C

Tak jsme se s Terkou, běžely zeptat paní učitelky, jestli to můžeme zase obejít. Paní učitelka ale řekla, že za chvíli je oběd a že si musíme pospíšet. *Pokračování na str. 13*

Pokračování str. 12

Pochod v noci s baterkami na Trosky

Když jsme přijeli do hotelu, tak nám paní učitelka řekla, že půjdeme v noci s baterkami na Trosky. Nastal ten den, kdy jsme měli jít, takže jsme se oblékli, rozsvítili baterky a šli jsme. Paní učitelky nás strašily, že v lese jsou divoká prasata. Takže když jsme šli, tak jsme se s holkama docela bály. Obešli jsme celé Trosky. Dost jsme toho nachodili, ale byl to příjemně strávený večer.

Valerie Jeřábková, 5. A

Výlet do Šťastné země

V úterý 3. 5. 2016 jsme jeli do Šťastné země. Bylo to tam úžasné. Šťastná země vypadá jako Mirákulum, ale ve Šťastné zemi jsou všechny prolézačky vyrobené ze dřeva. Nejvíce jsem si to užila na velké trampolíně. Mohli jsme si dát občerstvení, byl tam stánek s jídlem a pitím. Líbilo se mi, že tam byla sláma a z ní byla vyrobená zvířátka a vláček. Moc jsem si to tam užila. Pak jsme šli do Geoparku, je to ve Šťastné zemi. Taky tam byla

vyrobená zvířátka ze slámy a byla tam různá stanoviště. Pak nám jedna paní dávala hádanky a jeden skřítek, který pořád něco ztrácel, ztratil brýle (i s nosem), plášť a klobouk. A my s naší třídou jsme to měli všechno najít a taky že našli! Když jsme to všechno našli, tak nám paní řekla, ať běžíme na hrad. A na hradu pro nás paní měla překvapení, dostali jsme pohled a sladkost. Jednoduše to byl skvělý den!

Magdalena Mikulicová, 5. A

Výlet do vojenského muzea v Újezdě pod Troskami

Do muzea jsme šli cca 4,5 – 4,7 kilometru. Cestou jsme poslouchali písničky a povídal jsem si s kamarády. Cesta nám rychle utekla, a tak jsme se dostali do muzea. Sice bylo poněkud malé, ale zase tam bylo hodně věcí. Viděl jsem tam meč, který používali vojáci (i já jsem si ho vyzkoušel). Byl tam i těžký kulomet, o kterém nám pán řekl, že by ho neunesl ani voják z americké armády. Byl tam i samopal (vzor si nepamatuji) ale vím, že vypadal jako samopal MP 40, který mám doma. Byly tam i helmy. Jedna česká, jedna americká, jedna německá. Samozřejmě jsem si všechny vyzkoušel. A všiml jsem si, že v té české je díra od kulky. Nejdřív jsem si myslel, že jsou tam hřebíky, ale pak jsem se podíval a zjistil jsem, že někdo dostal kulkou přímo do helmy. Jelikož byl pán velice hodný, dovolil nám všechno vyzkoušet, osahat a to se mi líbilo. Pak tam byla puška, nejsem si jistý, ale myslím, že se jednalo o M1 Garand. Někdy jsem hrál hry z 2. světové války, tak jsem správně věděl, že se k hlavní připevňoval bayonet. Dále jsme si prohlédli výstavu zbytků letadel. Viděli jsme třeba plynovou bombu, která se shazovala z letadla. Těsně před vypouštěním se povolila, a jakmile spadla na loď, tak ji srovnala se zemí. A to bylo asi všechno, na co jsem si vzpomněl. Cesta zpátky proběhla bez problémů, tak jsem to ohodnotil jako dobrý výlet.

Matyáš Luňáček, 5. A

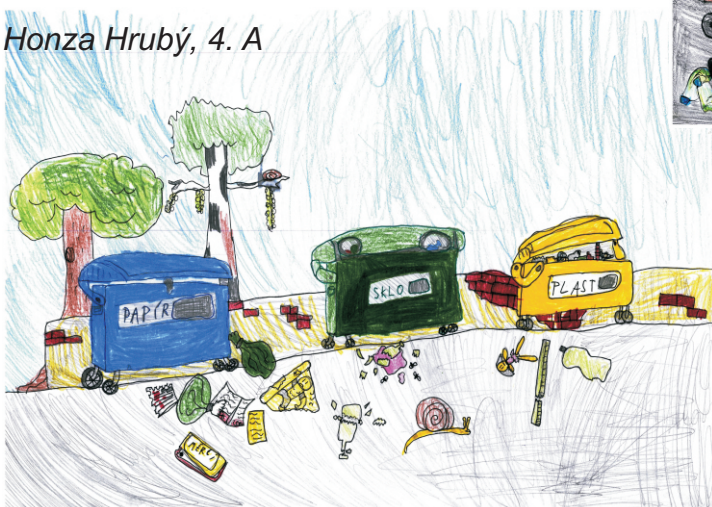
Foto na dvoustraně: Mgr. Lenka Koucká

Čtvrťáci spojili češtinu a ochranu přírody

Ochrana přírody a živočichů

Rádi chodíme celá rodina na procházky do přírody. Po procházce jsem viděla v lese hrozný nepořádek. U potoka se válely plastové lahve, papíry, ale i sklo. Posbírali jsme tento odpad do tašky, kterou jsme měli u sebe. Nevím, proč někteří lidé se takto chovají k přírodě. U nás doma všichni odpad pečlivě třídíme. Do žlutého kontejneru patří plast, do modrého papír a do zeleného sklo. Takhle chráníme přírodu my. Vendula Fellerová, 4. A

Honza Hrubý, 4. A

Jak chráním přírodu

Já chráním přírodu tak, že neodhazuji odpadky po okolí. Odpadky házím do koše. Noviny házím do popelnice na papír nebo je přinesu do školy, když je sběr starého papíru. Plast házím do popelnice na plast. Sklo neházím do popelnice na sklo, protože bych se o něj mohl pořezat. Sklo do popelnice na sklo hází moji rodiče. Jakub Papírník, 4. A

Erby žáků 4. A

Ve škole v přírodě vytvářeli žáci po návštěvě zámku Frýdlant krásné erby.

Jan Hrubý, 4. A

Erika Langová, 4. A

Vendulka Fellerová, 4. A

Kuba Papírník, 4. A

Pokračování na str. 16

Simona Michlová, 4. A

Ochrana přírody

Přírodu chráníme třeba, když třídíme odpad, sbíráme odpadky a vyhazujeme je do koše, nebo když chodíme do školy pěšky. Také když se odhazují odpadky na zem, znečišťujeme životní prostředí. Odhazování odpadků může škodit nejenom přírodě, ale i nám. Přírodu chráníme i tím, že šetříme papírem. Chránění přírody je důležité. Chránění přírody je i to, že neubližujeme zvířatům, nekopeme do hub a neničíme lesy. Karolína Šimáčková, 4. A

Bára Válková, 4. A

Na knížky neseďá prach

D.I.Y. - záložky

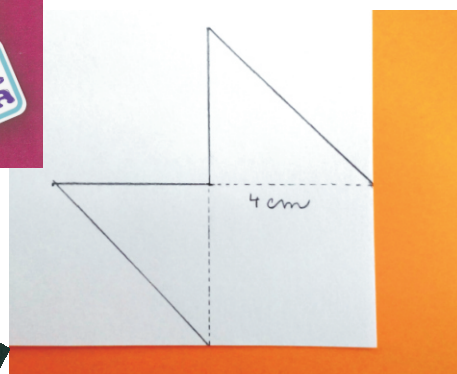
Loňský podzimní projekt MŠMT Výzva 56, který měl podpořit Čtenářské dílny jako prostředek ke zkvalitnění čtenářství a čtenářské gramotnosti, znamenal pro naši školní knihovnu výrazné omlazení zastoupených svazků a závan svěžího větru moderní literatury pro děti a mládež. Je to dobrá zpráva pro čtenáře a čtenářky, pro pedagogy, ale hlavně pro rodiče žáků. Projekt přinesl peníze na nákup 300 ks nových titulů, řada z nich jsou skutečnými bestsellery posledních let, mnoho z nich patří mezi zlatý fond naší a světové literatury. A proč tím potěšíme rodiče? Oblíbené tituly jako např. **Eragon** C. Paoliniho, **Deníky mimoňky** R. R. Russellové nebo **Příliš mnoho Kateřin** J. Greena či klasiku jako **Deník Anne Frankové** nebo **Stopařův průvodce galaxií** není třeba dítěti shánět, kupovat nebo rezervovat v městské knihovně. Jsou k dispozici zdarma ve školní knihovně. A zeptáte-li se: Je složité se stát čtenářem v naší školní knihovně? Odpověď zní: Samozřejmě, že není. Knihovna se nachází v 1. patře pavilónu U3 naproti hlavnímu schodišti, tedy na patře, kde je i ředitelna. Najdou ji snadno i prvňáčci, pro které jsou zde knížky určené k prvnímu čtení. Jen je třeba se zaregistrovat - nechat si vystavit papírový průkaz čtenáře. Ochotnými knihovnicemi jsou paní učitelky českého jazyka Mgr. Kinská a Mgr. Zahradková, které v pondělí a středu během velké přestávky od 9:35 do 10:00 zájemcům knížky vydávají. A protože poplatek není, je cesta k zábavě a ponaučení prostřednictvím četby skutečně široká a přímá. Možná už neplatí bezvýhradně, že „za vše, co je ve mně dobrého, vděčím knihám“. Knihy však staví mosty do nekonečných dalek fantazie, poznání a výzev. Knihy jsou zde a těší se na společné chvíle s vámi. Pro zvědavé a soutěživé čtenáře a jejich rodiče máme tip na webové stránky **www.Klubknihomolu.cz**. Jsou zde ukázky knížek a jejich recenze, navíc každý měsíc na stránkách probíhá několik tipovacích soutěží, kde odměnou je kniha.

Mgr. Jitka Pencová

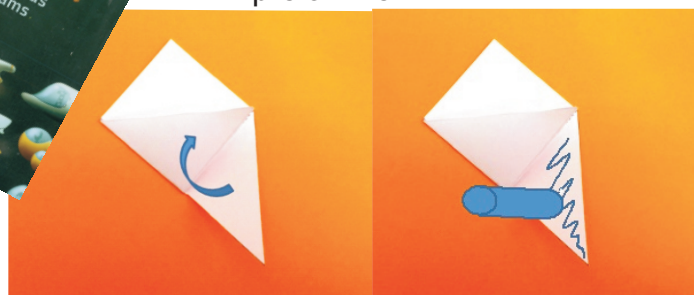
Aby se vám lépe četlo a pamatovali si, kam jste dočetli, vyrobte si pěkné záložky podle následujícího návodu. Budeme potřebovat:

- ✏ papír
- ✏ tužku
- ✏ pravítko
- ✏ nůžky
- ✏ lepidlo
- ✏ fixy, flitry, glitry, zdobítka

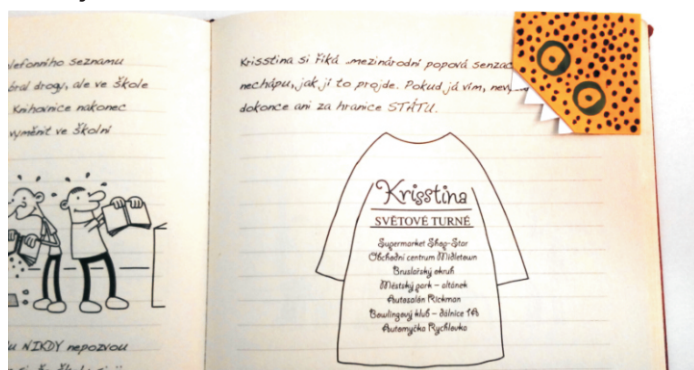
Na papír si překreslíme tento útvar, přičemž strana čtverce = 4 centimetry

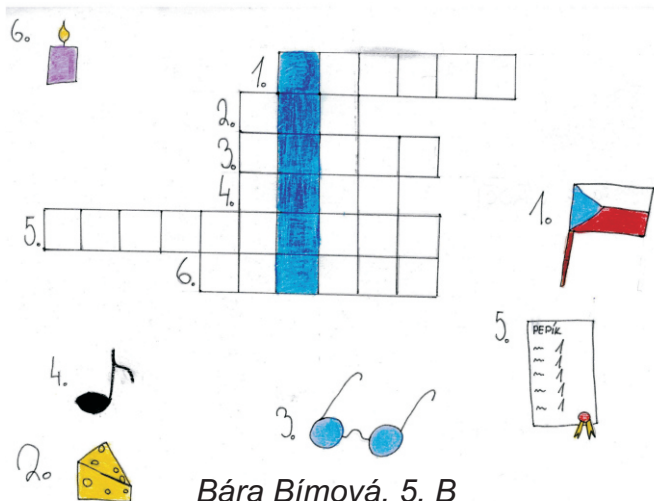
Útvar vystříháme a v místě vytečkovaných čar přehneme jeden (libovolný) trojúhelník. Na druhý nanese lepidlo a také přeložíme.

Teď si záložku vyzdobte podle své fantazie a už stačí jen začít číst.

OBRÁZKOVÁ KŘÍŽOVKA

Bára Bímová, 5. B

OSMISMĚRKA

E	L	Á	D	N	A	S	L
Z	R	O	B	Á	T	D	E
K	M	S	T	A	N	O	T
L	T	R	S	A	P	V	N
O	U	Í	Z	O	E	O	L
B	R	P	M	L	S	L	É
O	I	R	O	P	I	E	T
U	S	Á	Ř	E	Z	N	O
K	T	D	E	T	N	Á	A
B	A	Z	É	N	I	N	Y

Jana Kotingová, 8. B

LÉTO
PES
PAS
MOŘE
TEPLO
BAZÉN
TÁBOR
STAN

TURISTA
SANDÁLE
KLOBOUK
ZMRZLINA
DOVOLENÁ

Najdeš šest rozdílů?

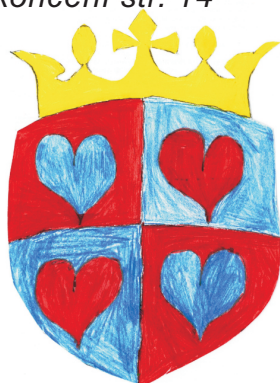

Lucie Hájková, 5. B

Malé obhajoby

Dne 14. 6. 2016 proběhlo vyhodnocení „Malých obhajob“ na MěÚ Nymburk. Žáci devátých tříd přišli společensky oblečení a už jen netrpělivě čekali, jestli dostanou medaili, nebo ne. Certifikáty a medaile předávali pan místostarosta Fojtík, pan ředitel, pan zástupce a třídní učitelky. Děvčata dostala navíc i krásnou růži. Třída 9. A si odnesla 11 medailí a třída 9. B 14 medailí.

Dokončení str. 14

Nela Krejčíková, 4. A

Karolína Šimáčková, 4. A

Autor a foto: Tereza Víšová, 9. B

Redakční rada

Poslední číslo připravily:

9. B - Eva Prchalová, Tereza Víšová, 8. B - Jana Kotingová, 5. B - Bára Bímová, Natálie Kurfürstová, Kateřina Čížková a Mgr. Milena Zahradková

Sběr pomerančové kůry

Ve školním roce 2015/2016 jsme na naší škole nasbírali celkem 306 kg kůry. Přehled sběru:

1. místo 2. A – 40 kg, 2. místo 4. A – 28 kg, 3. místo 2. C – 27 kg
4. místo 5. A – 24 kg, 5. místo 1. C – 22 kg, 6. místo 1. A, 1. B – 20 kg,
7. místo 3. C – 19 kg, 8. místo 4. B – 18 kg, 9. místo 3. A – 17 kg,
10. místo 2. B – 12 kg, 11. místo 3. B – 11 kg, 12. místo 4. C – 9 kg,
13. místo 5. B – 5 kg. Na druhém stupni nasbírali celkem 34 kg.